

പ്ലാച്ചിമട പ്രതിനിധാനത്തിന്റെ ദൃശ്യങ്ങൾ 'കോളക്ടർ' എന്ന കവിതയിൽ

ഫൗസിയ പി.എ.

മലയാളവിഭാഗം, പനമ്പള്ളി കോളേജ്, ചാലക്കുടി

സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യം പ്രാന്തവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതാവീക്ഷാരങ്ങൾക്ക് ശ്രദ്ധേയമായ പരിഗണന നൽകിവരുന്നതായി കാണാം. സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പ്രശ്നങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് സാഹിത്യം പലപ്പോഴും മാധ്യമമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പരിസ്ഥിതി, സ്ത്രീ, ദളിത് സമീപനങ്ങളെ അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ സമീപിക്കാൻ സാഹിത്യരംഗം ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നുണ്ട്.

പ്ലാച്ചിമടയിൽ വാർഷങ്ങളോളം നടന്നുവന്ന കൊക്കോക്കോള വിരുദ്ധ സമരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ എഴുതിയ കവിതയാണ് വിജയകുമാർ കുനിശ്ശേരിയുടെ 'കോളക്ടർ' ഭാഷാതലത്തിലും ചിന്താതലത്തിലും കവിത പ്ലാച്ചിമട സമരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളെയും പ്രതിസന്ധികളെയും നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ പ്രയോഗികമായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന കവിത ആന്തരികമായി സമരത്തിന്റെ ഇരകൾക്കൊപ്പം നിൽക്കുന്നതാണ്.

ആഗോള ബഹുരാഷ്ട്രകത്തകകൾ പാരിസ്ഥിതികമായും വംശീയമായും ഉയർത്തുന്ന ഭീഷണികൾ അനുദിനം സങ്കീർണ്ണമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജീവിവർഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങളെപ്പോലും നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കി വിപണിവത്കരിക്കുകയാണ് കത്തകകമ്പനികൾ കുടിവെള്ളത്തിനുപോലും പേറ്റന്റ് കൈവശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ദുരവസ്ഥ ഇന്ന് നാം കാണുന്നു. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള ബഹുമുഖ പ്രതികരണങ്ങളിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം പ്രസക്തമാണ്. കവിതയുടെ പേരുതന്നെ വളരെ ഉചിതമായിക്കാണാം. കോളപോലുള്ള പാനീയങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന അപകടസൂചന ഇതിൽ വ്യക്തമാണ്. പുരാണകഥയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് കോളയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പുരാണത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന കാളക്ടർ കൊട്ടം വിഷമാണ്. കാളക്ടർമെന്നത് "കോളക്ടർമെന്നാക്കി" കവി സമകാലികമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ജീവജാലങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് പരമശിവൻ കോളക്ടർമാണ് കഴിച്ചതെന്നും അപ്രകാരം കോളകണ്ഠനായിത്തീർന്നുവെന്നും കവി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. കോള വിഷമാണെന്നും അത് മാനവരാശിക്കാകെ ആപത്താണെന്നുമുള്ള സൂചന ഇവിടെയുണ്ട്.

“കോള തൻ ആഗോള പേറ്റന്റ് ദേവന്മാർക്കോ അസുരന്മാർക്കോ

ആസുര ബഹുരാഷ്ട്ര കുത്തകക്കോ?” (2004:60)

—ഇന്നെല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും പേറ്റന്റ് കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമം നടക്കുന്ന കാലമാണ് പാലാഴി മഥനത്തിൽ കിട്ടിയ കാളകൂടം എന്ന വിഷം അസുരന്മാരുടെ നിക്ഷേപ മായിരുന്നു. അത് ദേവഗണങ്ങൾക്ക് ആപത്ത് വരണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരുന്നു. ഇവിടെ കോളയുടെ പേറ്റന്റ് ബഹുരാഷ്ട്ര കുത്തകകൾക്കാണ്. അവർ ആസുരശക്തികൾ തന്നെയാണ്. അവരോടുള്ള ദേഷ്യവും പരിഹാസവും പ്രകടമാക്കുകയാണ് ‘കുത്തക’ എന്ന പദത്തിനുപകരം നായ എന്നർത്ഥമുള്ള ‘കുത്ത’ എന്ന ഹിന്ദി പദത്തിലൂടെ.

പോങ്ങച്ചപ്പെരുമാക്കളുടെ പാനീയമാണ് കോളയെന്ന് കവി കരുതുന്നു. കോളയെപ്പോലുള്ള പാനീയങ്ങൾ ദാഹശമനമെന്നതിലുപരി പൊങ്ങച്ചപ്രകടനത്തിനാണ് പലരും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ പെരുമാട്ടിയുടെ മക്കൾ വിഷസഞ്ചാരം കൊണ്ട് എരി പൊരിക്കൊള്ളുന്നു. പ്ലാച്ചിമടയിലെ പെരുമാട്ടി പഞ്ചായത്തിലാണ് കൊക്കക്കോളയുടെ പ്ലാന്റ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. അവിടെയുള്ള ആദിവാസിജനതയുടെ ജീവിതം വെള്ളം ലഭിക്കാതെയും മറ്റും ദുരിതപൂർണ്ണമായ അവസ്ഥയാണുണ്ടായിരുന്നത്.

പ്ലാച്ചിമട സമരപ്രവർത്തകയായിരുന്ന മയിലമ്മയുടെ വാക്കുകൾ ആ നാട്ടുകാർക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്ന ദുരവസ്ഥക്കുദാഹരണമാണ്. വെള്ളത്തിന്റെ നിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് അവർ പറയുന്നതിങ്ങനെ: “കുടിയ്ക്കാനും ഒന്നും പറ്റില്ല കളിച്ചാല് മുടിയൊക്കെ ഒട്ടും. പാത്രം മോറാണെടുത്താല് കയ്യൊക്കെ ചൊരിച്ചിലും നീറ്റലും ശാപ്പാട് ഉള്ളിലെത്തിയതിന്റെ പിന്നാലെ വെളിക്കിരിക്കാൻ തോന്നും. അത് കഴിഞ്ഞാല് വല്ലാത്ത ക്ഷീണവും മയക്കവും കണ്ണിന്റെ പോളയിലൊക്കെ നീരും വരും (മയിലമ്മ 2012:24).

ഒരു ജനതയുടെ ആരോഗ്യം മൊത്തത്തിൽ തകർക്കപ്പെടാൻ കോളക്കമ്പനി കാരണമായിത്തീരുന്നു. “വിഷവളം വിളകൾക്ക്, വിഷജലം മാനവകുളകൾക്ക്” (2004:60)

ഇന്ന് വിളകൾക്ക് പലതിനും രാസവളമാണ് പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഇത് മണ്ണും മനുഷ്യനുമുൾപ്പെടുന്ന പരിസ്ഥിതിക്ക് നാശം വരുത്തുന്നതാണ്. രാസവസ്തുക്കൾ കലർന്ന വളം വിഷവളം തന്നെയാണ്. കോളക്കമ്പനി അവരുടെ കോളനിർമാണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ് വളമെന്ന പേരിൽ നാട്ടുകാർക്കു നൽകി അവരുടെ വിളകളെപ്പോലും നശിപ്പിക്കാനിടയാക്കിയത് പ്ലാച്ചിമടയിലെ ഭ്രൂശർജ്ജലം മുഴുവനായി ഊറ്റിയെടുത്ത കമ്പനി വളമെന്ന പേരിൽ നൽകിയ വിഷവസ്തുക്കൾ പ്രകൃതിക്ക് വളരെയധികം ദോഷം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു.

മനുഷ്യരെ കളകളായി വലിച്ചെറിയപ്പെടേണ്ട പാഴ്വസ്തുക്കൾ മാത്രമായി കാണുകയാണ് കുത്തകക്കമ്പനികൾ. അവർ തങ്ങളുടെ വിപണിയുടെ ഉപഭോക്താക്കളും ഇരകളുമായി മാത്രം മറ്റുള്ളവരെ കാണുന്നു. മനുഷ്യരെ കളകളായി കാണുന്നവർക്ക് ലാഭം മാത്രമേ ലക്ഷ്യമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

ജലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനസ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് പോലും ആഴത്തിൽ ജലമുറുന്നതിനാൽ ഭ്രൂശർജ്ജലം വറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുത്തകകൾക്കു മുമ്പിൽ കീഴടങ്ങി നിൽക്കേണ്ടിവരികയാണ് പലപ്പോഴും ഭരണകൂടം. പ്ലാച്ചിമടപോലുള്ള സ്ഥലത്ത് പ്ലാന്റ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യഘട്ടത്തിൽ തദ്ദേശീയരായ ആദിവാസികളുൾപ്പെടെയുള്ളവർക്ക് വേണ്ടത്ര ധാരണയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജനങ്ങളെ മിഥ്യധാരണയിലകപ്പെടുത്താനാണ് കമ്പനി ശ്രമിച്ചത്. കുത്തകകളുടെ ജോലിവാഗ്ദാനത്തിൽ പലരും ആകൃഷ്ടരായിരുന്നു. കമ്പനിയിൽ ജോലി ലഭിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അവസാനിക്കുമെന്ന് പലരും കരുതി. പിന്നീടുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളാണ് അവർക്ക് സമരരംഗത്തിറങ്ങാൻ പ്രേരണയായത്.

മുമ്പ് ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിന് ഒറ്റമൂലികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അത് പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള ഒറ്റമൂലികളായിരുന്നു. ഇന്ന് കോളയും പെപ്പിയും കുടിക്കുന്നതിലൂടെ ആരോഗ്യപരിപാലനമല്ല, ആരോഗ്യപിണ്ഡപാലനമാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് കവി പരിഹസിക്കുന്നു. കോള കൊല്ലാനുതകുന്നതാണെന്ന് കവി നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

യൂറോപ്യനുദാത്തക്കോള

ഇന്ത്യനുദകരിയാ,

ച്ചാക്കാല കുടിമക്കൾക്കില്ലാ

കുടിനീര് കുരുതിയുണ്ട് കോളച്ചാര് (2004:61)

യൂറോപ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ പാനീയമാണ് കോള. അവനത് സമ്പാദ്യം നേടിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇന്ത്യക്കാരന് അത് ഉദകരിയ (അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾ) നടത്തേണ്ടതിനായിരിക്കുന്നു. സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രാന്തവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരായ ആദിവാസി ജനസമൂഹത്തിനാണ് കോളക്കമ്പനിയുണ്ടാക്കിയ ദുരിതങ്ങൾ കൂടുതലും ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവന്നത്. ജീവന്റെ നിലനില്പിനുതന്നെ അനിവാര്യമായ ശുദ്ധജലം ഇവിടെ ലഭ്യമല്ലാതാകുന്ന ദുരവസ്ഥയാണവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. കുടിലുകളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ കുടിനീര് ഇല്ലാതാക്കിയുണ്ടാക്കുന്ന കോളച്ചാര് കുരുതി നൽകാനാണുതകുന്നതെന്ന് കവി ആക്ഷേപിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം കോളച്ചാര് കുടിച്ചാൽ ജീവൻ തന്നെ കുരുതി കൊടുക്കേണ്ടിവരമെന്ന ധ്വനിയും ഇതിലുണ്ട് കോള പോലുള്ള വസ്തുക്കളുണ്ടാക്കുന്ന അപകടം ചെറുതല്ല. ഇവയിൽ വിഷാംശമുണ്ടെന്ന വാർത്തകൾ പലപ്പോഴും തമസ്സരിക്കരിക്കപ്പെടുന്നു

“ദൂതവാട്ടുമുതിക്ക് പൊട്ടാസ്യം

സയനൈഡ് തവണ വ്യവസ്ഥയിൽ

മാട്ട് മാരണ സ്റ്റോമോഷൻ

അറുകൊലയ്ക്ക് കോളക്കേളി (2004:61)

വളരെ പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിന് പൊട്ടാസ്യം സയനൈഡ് ഉപയോഗിക്കുന്നു. നാവിൻ തുമ്പിൽ അത് സ്പർശിക്കുന്നതു തന്നെ മരണകാരണമായിത്തീരാം. സാവധാനത്തിൽ ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊലനടത്തുന്നതിന് കോള ഉപയോഗിക്കാം. ഇതിന്റെ ഉപയോഗം അല്ലാത്തതായി അപകടമുണ്ടാക്കുന്നു. അറിയാതെ നടത്തുന്ന ആഭിചാരക്രിയകൾ പോലെയാണ് കോളയുടെ കേളികൾ. കോളയുണ്ടാക്കുന്ന ശാരീരിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഇവിടെ സൂചിതമാണ്.

പ്ലാച്ചിമട കോളക്കമ്പനിയിൽ നിന്നുള്ള മാർകമായ മലിനാവശിഷ്ടങ്ങൾമൂലം വൻതോതിൽ ജലമലിനീകരണം നടക്കുന്നു. ഇവിടെ കവി പരിഹാസപൂർവ്വം പറയുകയാണ് വിഷവളം തിന്ന് കോളയുടെ കുരുതിനീര് കുടിച്ച് പ്ലാച്ചിമടയിലേക്ക് മടങ്ങാമെന്ന് അവിടെയും കോളമയം തന്നെയാണ് കാര്യങ്ങൾ. മൂന്നാംലോക കീടത്തിന് ആഗോളീകരണരാജകീയ സ്വർഗാരോഹണത്തിന് കോളയിലൂടെ വഴി തെളിയുന്നുവെന്ന് കവി പരിഹസിക്കുന്നു. വിഷവായു ശ്വസിച്ച് വിഷജലം കുടിച്ച് രാജകീയമായിത്തന്നെ മൂന്നാം ലോക ജീവികൾക്ക് മൃതിയടയാം എന്ന കവിയുടെ പരിഹാസത്തിന്റെ മൂർച്ച ആഗോളീകരണത്തിന്റെ ദുരവസ്ഥകളിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്നു.

“കുടുംബാസൂത്രണ ദിവ്യഔഷധേ

പിറവിപ്പൊരുളിനെ ചെരിപ്പോളേ

പിറന്നേരെയുരുക്കി കൊല്ലുന്നോളേ

കോളമയാമ്മേ വണങ്ങുന്നേൻ! (2004:61)

ഭാവിതലമുറയ്ക്കുവരെ കോള പലതരം ഭീഷണികളുയർത്തുന്നു. വരും തലമുറയുടെ ജനനത്തെ

തന്നെ തടയാനിടയാക്കുന്നതാണിത്. ജനിച്ചവർക്കോ അപകടമുണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള കോളമദാമയെ (യൂറോപ്യൻ ഉത്പന്നത്തെ വണങ്ങുന്നതിൽ കവിയുടെ പ്രതിഷേധ ധ്വനികൾ ഇവിടെ മുഴങ്ങുന്നു. കോളമദാമ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെ നശിപ്പിക്കുകയാണ്. സ്വാഭാവികമായി പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന പാനീയങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാനീയങ്ങൾക്കടിമയാകുന്നതിലൂടെ നിരവധി അപകടങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയാണെന്ന കൊളോണിയൽ അധിനിവേശത്തിന്റെ നവീനരൂപമാണ് കോളമദാമയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. വനനശീകരണം വഴി വരൾച്ചകൾ ജലമലിനീകരണത്തിനും വഴിയൊരുക്കിയ സാമാജ്യത്വം ഇന്ന് ഭൂഗർഭജലവും കൊള്ളയടിക്കുകയാണ്.

‘കോളക്ട്രം’ എന്ന കവിത സമകാലിക സാമൂഹിക-പാരിസ്ഥിതിക ദുരന്തത്തിനെതിരെ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുന്നതായി കാണാം. ആഗോളീകരണത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ നവീന കുത്തകവ്യവസ്ഥകളുടെ കടന്നുകയറ്റം ദളിത് പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളെ സങ്കീർണ്ണമായി ബാധിച്ചതായി വ്യക്തമാണ്. പരിസ്ഥിതി ചൂഷണത്തിനുള്ള ഒരു ഉപഭോഗവസ്തുവെന്ന നിലയിൽ പരിണമിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ പരിസ്ഥിതിക്ക് നേരിടേണ്ടി വരുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്ക് പരിസ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ച് അതിനോട് സമരസപ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്ന ആദിവാസികളടക്കമുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങൾ കൂടി ഇരയായിത്തീരുന്നു പ്ലാച്ചിമടയിൽ. മയിലമ്മയെപ്പോലുള്ളവരുടെ ജീവിതകഥകൾ നൽകുന്ന പാഠവും ഇതു തന്നെയാണ്. മുഖ്യധാരാസാഹിത്യത്തിൽ പ്രസക്തമായ രീതിയിൽ ഈ കവിത ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ആഗോള ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകളുടെ സാമൂഹിക പാരിസ്ഥിതികചൂഷണത്തിന്റെ ഭീകരത അനാവരണം ചെയ്യാൻ ഈ കവിതയിലൂടെ വിജയകുമാർ കുനിശ്ശേരിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ആധാരഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ഗോപിനാഥൻ നായർ പി എസ്., ജലം ജീവജലം, 2006, കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യപരിഷത്ത്.
2. നിർമ്മല ജി., 2010, പാരിസ്ഥിതിയുടെ വർത്തമാനം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.
3. മയിലമ്മ/ജോതിബായ് പരിയാടത്ത്, മയിലമ്മ ഒരു ജീവിതം, 2012, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.
4. വന്ദനാ ശിവ (വി.വ. ഐ.വി. ബാബു), ജല യുദ്ധങ്ങൾ, 2007, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.
5. വിജയകുമാർ കുനിശ്ശേരി, 2004, ഒറ്റക്കണ്ണോക്ക്, സൊർബ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, പാലക്കാട്. 6. അച്യുതൻ എ., 2006, കോളക്കമ്പനിയുടെ ജലചൂഷണവും ജലദുഷണവും, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, സെപ്റ്റംബർ 17, 23
6. വാസുദേവൻ പി. എ., 2003, പ്ലാച്ചിമടയുടെ പാഠങ്ങൾ, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, സെപ്റ്റംബർ 14, 20